

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Λ Ι Ι

Το Ένα βρίσκεται μέσα στο Άλλο

Σ

κεφτήκατε ποτέ, ότι κάθε στιγμή της Ζωής σας, έχετε το «Εγώ» σας κλεισμένο σε ένα σύνολο Νόμων; Έχει περάσει απ' το μυαλό σας πώς, ό,τι βλέπετε, ό,τι αντιλαμβάνεσθε, ακόμα κι ό,τι σκέπτεσθε, είναι αποτέλεσμα εκδήλωσης ενός ή πολλών Νόμων; Μπορεί να χωρέσει στο Νου σας ότι, αν εσείς βλέπετε ένα δένδρο, δηλαδή εσείς είστε ο ορών και το δένδρο είναι το ορώμενον, είσθε το ίδιο πράγμα;

Κι αν ακόμα απορήσετε με τη σκέψη «πώς είναι δυνατόν εγώ, να είμαι ένα δένδρο...», η απορία και οι ενδιάμεσες εντυπώσεις σας μπορεί να αποτελούν Νομικά πλέγματα, που συνδέουν εσάς με το ίδιο το δένδρο;

Από τη στιγμή που καταλαβαίνουμε τον Εαυτό μας, η πρώτη σκέψη μας είναι «σκέψις Ζωής» και η αμέσως επόμενη, «σκέψις Θανάτου»!

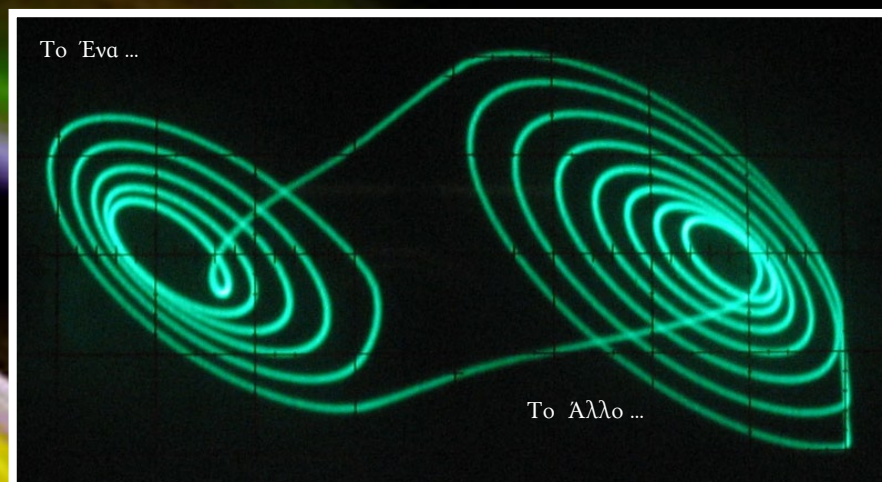
Ο Θάνατος, σύμφυτος με τη ζωή μας, μας απασχολεί συνεχώς μέχρι να κλείσουμε οριστικά τα μάτια μας.

Ο Πλάτων λέγει: «Φιλοσοφία είναι η ασχολία του Θανάτου».

Όταν σκεφτόμαστε τον Θάνατο, η Ζωή με τα θαυμαστά της διαμορφώνεται με μια άλλης μορφής εικονικότητα μέσα στον εγκέφαλό μας.

Κάτι όμως, που είναι πολύ δύσκολο να χωρέσει ο νους μας είναι ότι: «η Ζωή και ο Θάνατος είναι το ίδιο πράγμα». Κάθε τι που ζει, κινείται και αναπνέει, πώς είναι δυνατόν, όταν πεθαίνει και δεν κινείται, ούτε αναπνέει... επαναλαμβάνω, πώς είναι δυνατόν, να είναι το ίδιο πράγμα με αυτό που ήταν;

ΤΟ ΕΝΑ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΑΛΛΟ

Ο Πλάτων λέγει:
«Φιλοσοφία είναι
η ασχολία
του Θανάτου».

Μπορεί να χωρέσει στο Νου σας ότι, αν εσείς βλέπετε ένα δένδρο, δηλαδή εσείς είστε ο ορών και το δένδρο είναι το ορώμενον, είσθε το ίδιο πράγμα ;

Όταν σκεφτόμαστε τον Θάνατο, η Ζωή με τα θαυμαστά της διαμορφώνεται με μια άλλης μορφής εικονικότητα μέσα στον εγκέφαλό μας.

Μπορεί, άραγε, να χωρέσει στο Νου μας, ότι το άπειρο Σύμπαν που βλέπουν τα τηλεσκόπια και τα μάτια μας, έχει το ίδιο μέγεθος με το «εγώ» μας και χωράει μέσα σε μία γωνιά της αίσθησής μας;

Αν ο Μεγάκοςμος, ο Μικρόκοςμος, κι εμείς οι άνθρωποι, είμαστε το ίδιο πράγμα απαράλλαχτα ίδιοι, απ'το ίδιο υλικό, τότε, πώς πρέπει να σκεφτόμαστε το φαινόμενο της Ζωής και του Θανάτου;

Με ποια τρελή σκέψη μπορεί να ταυτιζόμαστε με τα ζώα, τα ψάρια, τα πουλιά, τη φύση, τα λουλούδια; Πώς πρέπει να βλέπουμε και να κρίνουμε τη Γη, τον ήλιο, τα άστρα, το Σύμπαν ολόκληρο;

Κι αν η Ζωή και ο Θάνατος είναι το ίδιο πράγμα, αυτή η ενότητα υπονοεί Αιώνια Ζωή; Ή, Αιώνιο Θάνατο; Ή και τα δύο; Κι αν είναι και τα δύο, τότε, τι είναι αυτό που διαχωρίζει το νόημά τους, στα όρια της ανθρώπινης σκέψης; Ποια είναι η δύναμις εκείνη που εξισώνει το Έσωθεν και το Έξωθεν;

Η Θεότης που βρίσκεται μέσα μας, χτυπάει συνέχεια την πόρτα του Νου μας που πρέπει να ανοίξουμε, για να ανακαλύψουμε την ύπαρξη των Νόμων και των Αρχετύπων του Ουράνιου Κόσμου.

Με ποια τρελή σκέψη μπορεί να ταυτιζόμαστε
με τα ζώα, τα ψάρια, τα πουλιά,
τη φύση, τα λουλούδια ;

Κι αν η Ζωή και ο Θάνατος είναι το ίδιο πράγμα,
αυτή η ενότητα υπονοεί Αιώνια Ζωή ;
Ή, Αιώνιο Θάνατο ; Ή και τα δύο ;

Πώς είναι δυνατόν το Κενόν και το
Πλήρες, το Γήινο και το Ουράνιο,
το Ανθρώπινο και το Θεϊκό, να
είναι το ίδιο πράγμα;

Κι άραγε, ποιοι είναι οι Νόμοι που διέπουν, ορίζουν και εποπτεύουν το Κινητόν και το
Ακίνητον, ως μέρη της ίδιας Ουσίας;

Εγώ, όταν πεθαίνω και με θάβουν κάτω από το χώμα, συνεχιζω να ζω; Συνεχιζω να βλέπω, να
ακούω και να αντιλαμβάνομαι τον κόσμο, σαν πάλι να είμαι κινητός, σ' έναν κόσμο ακίνητο;

Οι Νόμοι που κυβερνούν τον κόσμο του Θανάτου, είναι ίδιοι μ'αυτούς που κυβερνούν τον
κόσμο της Αισθητής Ζωής;

Ο κόσμος του Θανάτου, είναι κόσμος μιας συνεχιζόμενης Ζωής, της οποίας η κινητική Αρχή
υπάγεται σε άλλους Κώδικες, άλλα Αρχέτυπα και άλλους Νόμους;

Κι άραγε, όλες αυτές οι ζητούμενες εξηγήσεις, σε ερωτήματα που μέχρι σήμερα δεν έχουν
απαντηθεί από έναν ζωντανό ταξιδιώτη, που πήγε στον Άλλο κόσμο και επέστρεψε... πώς είναι
δυνατόν να καλυφθούν με, έστω και μία συμβατική απάντηση, αφού είμαστε κάτοικοι του υλικού
αυτού κόσμου;

Πριν τρελαθούμε, ας προσπαθήσουμε να ταξινομήσουμε το χάος στα χιλιάδες ερωτήματα που
βασανίζουν τους νευρώνες του εγκεφάλου μας. Κι ας πάρουμε σαν βάση, ότι μέσα σε κάθε
ερώτημα, υπάρχει σύμφυτη η απάντησή του. Ναι, η απάντησή του!

Το πρόβλημα δεν βρίσκεται στο ερώτημα που παράγει ο νους μας, αλλά στη σχέση του με τη
ζητούμενη απάντηση που παράγει πάλι ο Νους μας.

Μπορεί, άραγε, να χωρέσει στο Νου μας, ότι το άπειρο Σύμπαν που βλέπουν τα τηλεσκόπια και τα μάτια μας, έχει το ίδιο μέγεθος με το «εγώ» μας και χωράει μέσα σε μία γωνιά της αίσθησής μας ;

Οι Νόμοι που κυβερνούν τον κόσμο του Θανάτου, είναι ίδιοι μ'αυτούς που κυβερνούν τον κόσμο της Αισθητής Ζωής ;

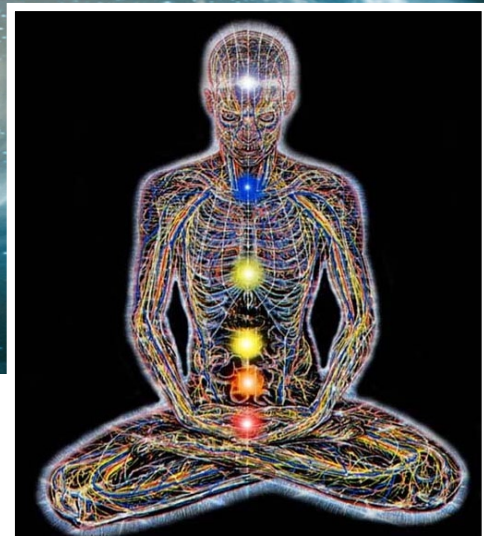
Καμία απάντηση, σε οποιοδήποτε ερώτημα, δεν βρίσκεται έξω από τον ανθρώπινο Νου. Κι επειδή ο Μεγάκοσμος και ο Μικρόκοσμος είναι πράγματα που τα βλέπουμε και τα μελετάμε, άρα τα σκεφτόμαστε, ας προσπαθήσουμε να τοποθετήσουμε τον εαυτό μας στην αρχή και στο τέλος του Σύμπαντος... ενός Σύμπαντος που δεν είμαστε μόνον θεατές του, αλλά και δημιουργοί του.

Γιατί, σίγουρα, δεν υπάρχει μεγαλύτερη αυταπάτη, απ' το να διαχωρίζουμε τον Δημιουργό του Σύμπαντος απ' το «Εγώ» μας και να βλέπουμε τον ατομικό Νου μας απομονωμένο απ' τον Παγκόσμιο Νου.

Βλέπουμε ένα σύμπαν Αστέρων και Γαλαξιών, πλημμυρισμένο από θεατή και αθέατη ύλη. Παρατηρούμε τις κινήσεις των ουρανίων σωμάτων, μελετούμε τη συμπεριφορά τους, αλλά δεν γνωρίζουμε στην Αρχετυπική τους εξήγηση, ούτε από τι ύλη αποτελούνται, αλλά ούτε ποια δύναμη τα κινεί.

Ανακαλύπτουμε τα Μαθηματικά και τις Εξισώσεις, την Γεωμετρία και τα Σχήματα και κανείς δεν γνωρίζει ποια δύναμη τα παράγει.

Θαυμάζουμε τη φύση μιας πανέμορφης Γης, κατασκευάζουμε επιστήμες όπως η Φυσική,

Καμία απάντηση, σε οποιοδήποτε ερώτημα,
δεν βρίσκεται έξω από τον ανθρώπινο Νου.

η Χημεία, τα Μαθηματικά, η Κοσμολογία και τόσες άλλες, και ενώ για όλα χρησιμοποιούμε τους Νόμους και τη λειτουργία τους, κανείς δεν μπορεί να μας απαντήσει στο ερώτημα: Τι είναι οι Νόμοι;

Γιατί, ένα πράγμα είναι σίγουρο. Αν ο Νους μας συλλάβει την Αρχή των Νόμων, θα συλλάβει την Αρχή του Εαυτού του. Κι αν ανακαλύψει την Αρχή του Εαυτού του, ανακάλυψε τον ίδιο το Θεό!

Η Θεότης που βρίσκεται μέσα μας, χτυπάει συνέχεια την πόρτα του Νου μας που πρέπει να ανοίξουμε, για να ανακαλύψουμε την ύπαρξη των Νόμων και των Αρχετύπων του Ουράνιου Κόσμου.

Καιρός να χαρτογραφήσουμε την πορεία που πρέπει να ακολουθήσουμε, για να ταξιδέψουμε στον κόσμο της Εσωτερικής Γνώσης που καθορίζει τα πεπρωμένα μας: «Είμαστε Αιώνιοι κάτοικοι ενός Αιώνιου Κόσμου, που βρίσκεται κλεισμένος μέσα στις πλήρεις Έννοιες που ερευνά ο δημιουργός Νους μας».

Πριν διαβούμε το κατώφλι του Άλλου Κόσμου, πρέπει να προετοιμάσουμε τον εαυτό μας ότι, από όλα αυτά που θα δούμε και θα γνωρίσουμε, τίποτα δεν θα είναι καινούργιο για μας.

Ο Άλλος Κόσμος, η Άλλη Διάσταση, η Άλλη Αίσθηση μιας Άλλης Φύσης, είναι η ίδια η Φύσις του Εγώ μας, η Συνείδηση της Απόλυτης Ουσίας του Εαυτού μας, του «είμαι» και του «υπάρχω», που απαλλαγμένος από τη μιζέρια των πέντε αισθήσεων, απολαμβάνει τις ομορφιές ενός κόσμου που δεν είναι πλέον αντίγραφο του Αρχετύπου, αλλά το ίδιο το Αρχέτυπο.